

vodu k tomu opatření, ke kterému poručenský soud na návrh matky dítěte sáhl a kteréž ani po zákonu není nijak odůvodněno.

Čís. 5019.

Sudiště dle řu 104 j. n.

Doslovem določky: »že všechny žaloby ze smlouvy jest podati u určitého soudu« zakládá se výlučná příslušnost umluveného sudiště.

(Rozh. ze dne 5. května 1925, R II 112 25.)

V pachtovní smlouvě ujednaly strany, že »všechny žaloby z této smlouvy jest podati u věcně příslušného soudu v Uherském Hradišti«. Proti žalobě z pachtovní smlouvy, zadané na okresním soudě ve Zdounkách, vznesl žalovaný námitku místní nepříslušnosti, již soud první stolice vyhověl, rekursní soud námitku zamítl, maje za to, že ustanovením pachtovní smlouvy nebyla umluvena výlučná příslušnost soudů v Uherském Hradišti.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D u v o d y:

Bližší okolnosti, za nichž a vzhledem k nimž pojaly strany do pachtovní smlouvy nespornou co do znění doložku o příslušnosti věcně příslušného soudu v Uherském Hradišti a z nichž by se po případě dalo také usuzovati na vůli stran, zda ujednaná příslušnost soudu měla býti výlučná, či jen na výběr, zjištěny sice nebyly a, co v té příčině rekurent teprve v dovolacím rekursu uvádí, k tomu pro nepřípustnost novot (§ 520 c. ř. s. a posudek nejvyššího soudu k tomuto řu) přihlížeti nelze, ale doslov določky, že všechny žaloby ze smlouvy jest podati u věcně příslušného soudu v Uherském Hradišti, podle německého textu: »die Kontrahenten vereinbaren, daß alle Klagen aus diesem Vertrage vor dem sachlich zuständigen Gerichte in Ung. Hradisch auszutragen sind,« jest přesný a jasný, takže nelze podle něho přikládati doložce jiný smysl než ten, že příslušnost soudu byla ujednána a míněna jako příslušnost výlučná nikoli jen na výběr. Opačného názoru žalující strany a též rekursního soudu, že příslušnost podle volby uvedenou doložkou není ještě vyloučena, ježto doložka ta jest prý obvyklou prorogační doložkou, sdíleti nelze.

Čís. 5020.

Na částku, zabavenou podle řu 26 čís. 4 nařízení ze dne 29. února 1924, čís. 46 sb. z. a n. a zadrženu jako jistota za pokutu a vyšetřovací útraty ve smyslu důchodkového trestního zákona nelze ve smyslu dvorského dekretu ze dne 21. srpna 1838, čís. 291 sb. z. s. vésti exekuci.

(Rozh. ze dne 5. května 1925, R II 143/25/1.)

K návrhu finanční prokuratury zrušil s o u d p r v é s t o l i c e exe-kuci zabavením nároku (pohledávky) povinného proti eráru na vydání peněz, zabavených dle Šu 26 čís. 4 nařízení ze dne 29. února 1924, čís. 46 sb. z. a n. hlavním celním úřadem v B. R e k u r s n í s o u d zamítl návrh na zrušení exekuce. D ů v o d y: Není platných předpisů, že by cizozemské valuty, zabavené dle Šu 26 (4) vládního nařízení ze dne 29. února 1924, čís. 46 sb. z. a n., a peníze, zabavené důchodkovými úřady, byly vyňaty z exekuce vůbec nebo z exekuce na ně zvlášť vedené. Vládní nařízení ze dne 29. února 1924, čís. 46 sb. z. a n. to neustanovuje, nýbrž uvádí, že v trestních nálezech nutno vždy vysloviti, že veškeren zisk z trestného činu, dále cizí platidla, kterými trestný čin byl podniknut, anebo která ku spáchání trestného činu byla určena nebo jím získaná, nebo hodnoty takových cizích platidel propadají v prospěch státu, a t o i tehdy, nejsou-li vlastnictvím odsouzeného a bez ohledu na váznouci na nich práva osob třetích anebo nároky jiných osob k nim, a z §§ 152, 162 důch. tr. zák. jde jen na jevo, že pokuty důchodkové a útraty důchodkové trestního řízení požívají přednostního práva zástavního na věcech, které jsou předmětem důchodkového přestupku nebo prostředkem k němu.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Finanční prokuratura v zastoupení eráru použila oprávnění, daného příslušným úřadům v Šu 295 ex. ř. odstavec druhý a navrhla zároveň zrušení exekuce podle Šu 39 čís. 2 ex. ř. Z tohoto oznámení finanční prokuratury vyplývá, že 80 amer. dolarů bylo zabaveno podle Šu 26 čís. 4 vládn. nařízení ze dne 29. února 1924, čís. 46 sb. z. a n., a 340 Kč že bylo zadrženo ve smyslu příslušných předpisů důchodkového trestního zákona jako jistota za pokutu a vyšetřovací útraty. Vymáhající věřitelé poukazují sice na to, že částky ty nebyly dosud prohlášeny za propadlé, a patrně prý také nebudou pro nedostatek podstaty trestného činu shora uvedeného. Naproti tomu nebylo však dosud rozhodnuto ani o vrácení těchto peněz povinnému. Není proto ještě jisto, zda povinnému budou vráceny obě částky celé či zmenšené, čemuž nasvědčuje dopis finančního ředitelství. V každém případě jde o peněžní pohledávku u veřejné pokladny dosud nesplacnou a nepoukázanou, na kterou nelze vésti exekuci podle dvorského dekretu ze dne 21. srpna 1838, čís. 291 sb. z. s., jenž byl ponechán v platnosti čl. IX. čís. 5 uvoz. zák. k ex. ř.

Čís. 5021.

Doložka rebus sic stantibus platí pro obě strany. Vliv změny poměrů na úmluvu lékaře s náboženskou obcí židovskou před válkou, že bude léčiti členy židovské náboženské obce, začež bude dopláceti na náboženskou daň jen nepatrný peníz.

(Rozh. ze dne 5. května 1925, Rv II 200/25.)